

YEŞİL BÜLTEN

EĞİTİM VE EKONOMİK
ARAŞTIRMALAR ŞUBESİ

TEMMUZ 2026

TEMMUZ AYI

YEŞİL HABERLER BÜLTENİ

- Sürdürülebilir Ürünler için Eko-Tasarım Tüzüğü (ESPR) kapsamında Dijital Ürün Pasaportu (Digital Product Passport – DPP) uygulamasına ilişkin yeni bir bilgilendirmenin yayımlandı. 28 Haziran 2024 tarihinde AB Resmî Gazetesi’nde yayımlanarak yürürlüğe giren ESPR ile sürdürülebilir ürünlerin AB pazarına sunulmasına yönelik ürün bazlı eko-tasarım kurallarının genel çerçevesi oluşturuldu. Tüzük kapsamında belirlenecek eko-tasarım kurallarına tabi ürünlerin AB pazarına girişinde Dijital Ürün Pasaportu uygulamasının zorunlu hale getirilmesi öngörülüyor. Dijital Ürün Pasaportu; ürünlerin sürdürülebilirlik, çevresel performans ve tedarik zincirine ilişkin belirli bilgilerin dijital ortamda erişilebilir olmasını sağlayarak ürünlerin yaşam döngüsü boyunca izlenebilirliğini ve şeffaflığını artırmayı amaçlıyor. Bu kapsamda Avrupa Komisyonu tarafından, Dijital Ürün Pasaportu uygulamasına ilişkin temel hususlara açıklık getirmek amacıyla “Dijital Ürün Pasaportu – Sıkça Sorulan Sorular” başlıklı bir bilgilendirme dokümanı yayımlandı. Söz konusu dokümanda DPP’nin kapsamı, uygulama esasları ve ilgili tarafların yükümlülüklerine ilişkin açıklamalara yer veriliyor. [Ayrıntılar...](#)
- Türkiye’de yeşil dönüşüm ve sürdürülebilir finans alanında önemli adımlardan biri olan Ulusal Yeşil Finans Stratejisi ve Eylem Planı (2026-2029) yayımlandı. Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile yürürlüğe konulan plan, Türkiye’nin sürdürülebilir finans ekosisteminin geliştirilmesine yönelik politika ve eylemleri ortaya koyuyor. Plan kapsamında yeşil finansman araçlarının geliştirilmesi, iklim risklerinin finansal karar alma süreçlerine dahil edilmesi, sermayenin sürdürülebilir yatırımlara yönlendirilmesi ve finansal sistemin yeşil dönüşümünün desteklenmesi hedefleniyor. Eylem Planı ile sürdürülebilir yatırımların finansmana erişiminin kolaylaştırılması, yeşil finansman piyasalarının geliştirilmesi ve finansal kuruluşların iklim değişikliği kaynaklı riskleri karar alma süreçlerinde daha etkin şekilde dikkate alması amaçlanıyor. Söz konusu gelişme, Türkiye’de yeşil dönüşüm politikalarının sanayi ve çevre politikalarının ötesine geçerek finansal sistemi de kapsayan daha geniş bir politika alanına taşındığını ortaya koyuyor. Planın uygulanmasıyla birlikte sürdürülebilir yatırımların

finansmanında kamu ve özel sektör kaynaklarının daha etkin şekilde mobilize edilmesi ve Türkiye'nin yeşil dönüşüm hedeflerine finansal araçlarla destek sağlanması bekleniyor. [Ayrıntılar...](#)

- AB Rekabetçilik Konseyi'nin "İç Pazar ve Sanayi" konulu toplantısının 28 Mayıs 2026 tarihinde gerçekleştirildi. Toplantının gündeminde, Avrupa Komisyonu tarafından 4 Mart 2026 tarihinde açıklanan **Sanayi Hızlandırma Yasası Taslağı (Industrial Accelerator Act)** kapsamında, Tek Pazar'a erişimin "Avrupa tercihi" ve düşük karbon kriterleri doğrultusunda nasıl daha etkin hale getirilebileceği konusu öne çıktı. Toplantıda ayrıca 28. Rejim (EU Inc.), Orta Doğu krizinin turizm sektörü üzerindeki etkileri ve Avrupa kimya sanayisinin karşı karşıya olduğu güncel sorunlar ele alındı. Öte yandan, Sanayi Hızlandırma Yasası Taslağına ilişkin olarak Avrupa Parlamentosunda (AP) ilk Ortak Komisyon Toplantısı, Uluslararası Ticaret Komisyonu (INTA), İç Pazar ve Tüketicinin Korunması Komisyonu (IMCO) ile Sanayi, Araştırma ve Enerji Komisyonu (ITRE) üyeleri ve Avrupa Komisyonunun katılımıyla 2 Haziran 2026 tarihinde gerçekleştirildi. Toplantıda özellikle "Avrupa tercihi (Made in Europe)" yaklaşımı ile "Birlik menşei" (Union origin) kavramları öne çıktı. Söz konusu başlıkların, taslağın Avrupa Parlamentosu içerisindeki müzakere sürecinde de önemli gündem maddeleri arasında yer almasının beklendiği belirtildi. Sanayi Hızlandırma Yasası Taslağı, AB sanayisinin rekabet gücünün artırılması, Avrupa'da üretimin teşvik edilmesi ve stratejik sektörlerde tedarik zincirlerinin güçlendirilmesi açısından önem taşıyor. Taslak kapsamında "Avrupa tercihi" yaklaşımının öne çıkarılması ise kamu alımları ve belirli pazarlara erişim bakımından Avrupa'da üretilen ürünlere yönelik tercih mekanizmalarının güçlendirilmesi açısından ihracatçılar açısından yakından takip edilmesi gereken bir gelişme olarak değerlendiriliyor. [Ayrıntılar...](#)
- Avrupa Komisyonu, şirketlerin sürdürülebilirlik raporlamasından kaynaklanan idari yüklerini azaltmak amacıyla Avrupa Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları'nı (ESRS) revize ederek yeni standartları kabul etti. Revizyon kapsamında, şirketlerin raporlamakla yükümlü olduğu veri noktalarının önemli ölçüde azaltılması öngörülüyor. Buna göre zorunlu veri noktalarının sayısının %60'tan fazla, toplam veri noktalarının ise %70'ten fazla azaltılması hedefleniyor. Düzenlemeyle birlikte şirket başına

sürdürülebilirlik raporlama maliyetlerinin de %30'dan fazla düşürülmesi bekleniyor. Yeni ESRS kapsamında, KOBİ'ler için ayrıca gönüllü sürdürülebilirlik raporlama standardı getiriliyor. Bu standart ile daha küçük işletmelerin sürdürülebilirlik performanslarını daha basit ve orantılı bir çerçevede raporlayabilmelerinin sağlanması amaçlanıyor. Revize standartlar, AB'nin sürdürülebilirlik raporlaması alanındaki yükümlülükleri tamamen kaldırmak yerine, raporlama çerçevesini sadeleştirme ve şirketler üzerindeki idari yükü azaltma yönündeki yaklaşımını ortaya koyuyor. Söz konusu gelişmenin, Türkiye'de uygulanan Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS) ve Türk şirketlerinin AB pazarındaki sürdürülebilirlik raporlama yükümlülükleri açısından da yakından takip edilmesi önem taşıyor. Avrupa Komisyonu tarafından kabul edilen revize ESRS'nin yürürlüğe girmesi için Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Birliği Konseyi'nin inceleme sürecinin tamamlanması gerekiyor.

[Ayrıntılar...](#)

- Avrupa Komisyonu, Sürdürülebilir Ürünler için Ekotasarım Tüzüğü (ESPR) kapsamında 2025-2030 dönemine yönelik çalışma planını kabul etti. Çalışma planı, önümüzdeki dönemde hangi ürün gruplarına sürdürülebilirlik ve ekotasarım gerekliliklerinin getirileceğine ilişkin öncelikleri ortaya koyuyor. ESPR kapsamında ürünlerin daha dayanıklı ve tamir edilebilir olması, kaynakların daha verimli kullanılması, döngüsellüğün artırılması ve ürünlerin çevresel etkilerinin azaltılması hedefleniyor. Bu doğrultuda ürünlerin tasarım aşamasından itibaren yaşam döngüleri boyunca çevresel performanslarının iyileştirilmesi amaçlanıyor. Yeni çalışma planı kapsamında özellikle tekstil ve ayakkabı, mobilya, yatak, demir-çelik, alüminyum ve kimyasallar gibi ürün gruplarına yönelik sürdürülebilirlik ve ekotasarım gerekliliklerinin geliştirilmesi öngörülüyor. Ayrıca enerjiyle ilgili ürünlere yönelik mevcut ekotasarım düzenlemelerinin gözden geçirilmesi de planlanıyor. ESPR kapsamında getirilecek yeni gerekliliklerin, AB pazarına ürün ihraç eden firmaların ürün tasarımı, malzeme kullanımı, dayanıklılık, tamir edilebilirlik ve geri dönüştürülebilirlik gibi alanlardaki uygulamalarını doğrudan etkilemesi bekleniyor.

[Ayrıntılar...](#)

- Avrupa Komisyonu, Avrupa'nın fosil yakıtlara olan bağımlılığını azaltmak ve temiz enerji kullanımını hızlandırmak amacıyla Elektrifikasyon Eylem Planı'nı (Electrification Action Plan) açıkladı. Eylem Planı ile başta sanayi, binalar ve ulaşım olmak üzere enerji yoğun sektörlerde elektrifikasyonun hızlandırılması ve temiz elektrik kullanımının yaygınlaştırılması hedefleniyor. Plan kapsamında elektrikli teknolojilerin kullanımının artırılması, enerji sisteminin daha verimli hale getirilmesi ve yenilenebilir enerji kaynaklarının elektrik talebindeki artışı karşılayacak şekilde geliştirilmesi öngörülüyor. Avrupa Komisyonu, elektrifikasyonu yalnızca iklim hedeflerine ulaşmanın bir aracı olarak değil; aynı zamanda enerji maliyetlerinin azaltılması, enerji arz güvenliğinin güçlendirilmesi, Avrupa sanayisinin rekabetçiliğinin artırılması ve dış enerji kaynaklarına bağımlılığın azaltılması açısından stratejik bir politika alanı olarak değerlendiriyor. Planın uygulanmasıyla birlikte sanayi tesislerinde elektrikli üretim teknolojilerinin kullanımının yaygınlaştırılması, binalarda elektrikli ısıtma sistemlerinin ve ısı pompalarının kullanımının artırılması ve ulaşımda elektrikli araçlara geçişin hızlandırılması öngörülüyor. Söz konusu gelişmenin, enerji yoğun sektörlerde faaliyet gösteren Türk ihracatçıları açısından da enerji maliyetleri, karbon emisyonlarının azaltılması ve AB'nin yeşil dönüşüm politikalarına uyum bakımından yakından takip edilmesi önem taşıyor. [Ayrıntılar...](#)
- Eurostat tarafından yayımlanan geçici verilere göre, AB'nin brüt nihai enerji tüketiminde yenilenebilir enerji kaynaklarının payı 2025 yılında %26,2'ye yükseldi. Söz konusu oran 2024 yılında %25,2 seviyesinde bulunuyordu. Böylece yenilenebilir enerjinin payında bir yılda 1 puanlık artış kaydedildi. AB genelinde yenilenebilir enerji kullanımındaki artış devam ederken, 2030 yılı için belirlenen en az %42,5'lik yenilenebilir enerji hedefi doğrultusunda daha fazla ilerleme kaydedilmesi gerekiyor. Eurostat, mevcut seviyeden 2030 hedefine ulaşılabilmesi için 2026-2030 döneminde yıllık ortalama 3,3 puanlık artış gerektiğini belirtiyor. 2025 yılında yenilenebilir enerji kaynaklarının AB'nin brüt elektrik tüketimindeki payı da %49,9'a yükseldi. Bu oran 2024 yılına kıyasla 2,4 puanlık artışa işaret ediyor. Isıtma ve soğutma sektörlerinde yenilenebilir enerjinin payı ise 2025 yılında %27,4 olarak gerçekleşti. Yenilenebilir enerji kullanımındaki artış, AB'nin fosil yakıtlara bağımlılığını azaltma, enerji arz

güvenliğini güçlendirme ve 2030 iklim ve enerji hedeflerine ulaşma çabaları açısından önem taşıyor. [Ayrıntılar...](#)

- Avrupa Komisyonu, Net-Zero Industry Act (NZIA) kapsamında kamu alımları ve yenilenebilir enerji ihalelerinde değerlendirme kriterlerine ilişkin yeni bir rehber yayımladı. Rehber ile kamu alımlarında yalnızca fiyat unsurunun değil, çevresel sürdürülebilirlik, sosyal kriterler ve tedarik zinciri dayanıklılığı gibi unsurların da dikkate alınması amaçlanıyor. NZIA kapsamında hazırlanan rehber, özellikle yenilenebilir enerji projeleri ve temiz teknoloji yatırımlarına yönelik kamu alımlarında, ürün ve hizmetlerin sürdürülebilirlik performansının ve tedarik zincirlerinin dayanıklılığının değerlendirilmesine yönelik bir çerçeve sunuyor. Düzenleme ile AB'nin kamu alım gücünden yararlanarak Avrupa'da temiz teknoloji üretiminin geliştirilmesi, stratejik sektörlerde tedarik zincirlerinin güçlendirilmesi ve net sıfır ekonomisine geçişin hızlandırılması hedefleniyor. Söz konusu yaklaşımın, kamu ihalelerinde faaliyet gösteren firmalar açısından yalnızca maliyet ve fiyat rekabetinin değil, ürünlerin çevresel performansı, sürdürülebilir üretim süreçleri ve tedarik zinciri güvenilirliği gibi kriterlerin de giderek daha önemli hale gelmesine yol açması bekleniyor. Bu kapsamda, AB pazarına ihracat yapan Türk firmalarının özellikle temiz teknoloji, yenilenebilir enerji ekipmanları ve ilgili tedarik zincirlerinde sürdürülebilirlik ve çevresel performans kriterlerindeki gelişmeleri yakından takip etmesi önem taşıyor. [Ayrıntılar...](#)

- Avrupa Komisyonu, iklim nötr ekonomiye geçiş sürecinin sosyal ve ekonomik etkilerini ele alan raporunu yayımladı. Rapor, Avrupa Birliği'nin yeşil dönüşüm sürecinin istihdam, beceriler, bölgesel kalkınma ve sosyal adalet üzerindeki etkilerine yönelik uygulamalarını ortaya koyuyor. Rapora göre, AB üyesi ülkeler 2023 yılından bu yana yeşil dönüşümden etkilenen çalışanlar ve toplulukları desteklemeye yönelik 500'den fazla tedbir bildirdi. Söz konusu tedbirler, yeşil dönüşümün sosyal açıdan adil ve kapsayıcı şekilde gerçekleştirilmesine yönelik politikaların çeşitlendiğini gösteriyor. Üye ülkelerin uygulamalarında özellikle yeşil becerilerin geliştirilmesi, yeniden eğitim ve mesleki dönüşüm, yeşil istihdamın desteklenmesi ile enerji ve ulaşım yoksulluğuyla mücadele konularının öne çıktığı belirtildi. Avrupa Komisyonu, iklim nötr ekonomiye

geçişin yalnızca çevresel hedeflerle sınırlı olmadığını; iş gücü piyasalarının dönüşümü, yeni becerilerin geliştirilmesi ve enerji ile ulaşım erişimde sosyal eşitsizliklerin azaltılması gibi alanlarda da kapsamlı politikalar gerektirdiğini vurguluyor. Söz konusu gelişme, AB'nin yeşil dönüşüm politikalarında “adil geçiş” yaklaşımına verdiği önemin artmaya devam ettiğini gösterirken, dönüşümden etkilenen sektörlerde faaliyet gösteren işletmeler ve çalışanlar açısından yeni beceri ve istihdam politikalarının önemini de ortaya koyuyor. [Ayrıntılar...](#)

- “Sürdürülebilir Kalkınmanın Hayata Geçirilmesi: 2030 ve Ötesi” başlıklı Sürdürülebilir Kalkınma Raporu 2026 yayımlandı. Rapor, Birleşmiş Milletler’in 2030 Gündemi hedeflerine yönelik küresel ilerlemenin yetersiz kaldığını ortaya koyuyor. Rapor, 193 ülkenin 17 Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SKA) kapsamındaki performansını değerlendirirken, hiçbir ülkenin tüm hedefleri tam olarak gerçekleştiremediğini ve birçok alanda ilerlemenin yavaşladığını belirtiyor. Özellikle iklim değişikliği, biyolojik çeşitlilik kaybı, sürdürülebilir tüketim ve üretim ile gıda sistemleri en fazla geride kalan alanlar arasında yer alıyor. 2026 SDG Endeksi'nde ise Finlandiya, İsveç ve Danimarka ilk üç sırada bulunuyor. Türkiye ise 70,2 puanla 169 ülke arasında 77. sırada bulunuyor. Rapor, 2030 hedeflerine ulaşılabilmesi için uluslararası iş birliğinin güçlendirilmesi, sürdürülebilir kalkınma yatırımlarının artırılması ve politika uygulamalarının hızlandırılması gerektiğini vurguluyor. Bu kapsamda sekiz öncelikli eylem alanı belirlenirken; iklim eylemi, temiz enerjiye geçiş, sürdürülebilir finansman, dijital dönüşüm, eğitim ve kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi öne çıkıyor. Ayrıca raporda, ülkelerin yalnızca kendi sınırları içindeki performanslarının değil, küresel sürdürülebilirlik üzerindeki olumlu ve olumsuz etkilerinin de değerlendirilmesi gerektiği ifade ediliyor. [Ayrıntılar...](#)
- Dünya Bankası tarafından yayımlanan 2026 Karbon Fiyatlandırmasının Durumu ve Eğilimleri Raporu (State and Trends of Carbon Pricing 2026), karbon fiyatlandırmasının küresel ölçekte hızla yaygınlaşarak iklim politikalarının temel araçlarından biri haline geldiğini ortaya koyuyor. Rapora göre 2026 itibarıyla dünyada 87 karbon fiyatlandırma mekanizması (emisyon ticaret sistemleri ve karbon vergileri)

yürürlükte bulunuyor ve bu sistemler küresel sera gazı emisyonlarının yaklaşık %29'unu kapsıyor. Karbon fiyatlandırmasından elde edilen kamu gelirleri ise 2025 yılında 107 milyar ABD dolarını aşarak bugüne kadarki en yüksek seviyeye ulaştı. Ayrıca son on yılda doğrudan karbon fiyatları yaklaşık iki katına çıkarak ortalama 21 ABD doları/ton CO₂e seviyesine yükseldi. Raporda, karbon piyasalarının yalnızca emisyon azaltımını değil, aynı zamanda sürdürülebilir kalkınma ve düşük karbonlu yatırımların finansmanını destekleyen önemli bir politika aracı haline geldiği vurgulanıyor. Rapor, büyük orta gelirli ekonomilerin tamamının karbon fiyatlandırma sistemlerini uygulamaya aldığı veya bu yönde hazırlık yürüttüğünü belirtirken, bu eğilimin küresel karbon piyasalarının kapsamını daha da genişleteceğine dikkat çekiyor. Gönüllü karbon piyasalarında 2025 yılında karbon kredisi ihracı bir önceki yıla göre %8 artarken, yüksek çevresel bütünlüğe sahip ormancılık ve yeniden ağaçlandırma projeleri değerini korumaya devam etti. Buna karşın karbon kredisi fiyatlarında sınırlı bir gerileme yaşandığı ifade edildi. Raporda ayrıca karbon fiyatlandırmasının tek başına yeterli olmadığı; yenilenebilir enerji yatırımları, temiz teknoloji, enerji verimliliği ve sanayi politikalarıyla desteklenmesi gerektiği vurgulanıyor. Raporda, Türkiye karbon fiyatlandırma sistemi geliştiren büyük orta gelirli ekonomiler arasında gösteriliyor. Dünya Bankası, özellikle Avrupa Birliği'nin Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması (SKDM) sonrasında birçok ülkenin karbon fiyatlandırma sistemlerine yöneldiğini, Türkiye'nin de ulusal Emisyon Ticaret Sistemi (ETS) hazırlıklarıyla bu küresel dönüşümün önemli aktörlerinden biri haline geldiğini değerlendiriyor. Rapor, karbon fiyatlandırmasının Türkiye açısından yalnızca iklim politikası değil, aynı zamanda ihracat rekabetçiliğini korumak, düşük karbonlu üretimi teşvik etmek ve yeşil dönüşüm yatırımlarını finanse etmek açısından stratejik önem taşıdığına işaret ediyor. [Ayrıntılar...](#)